

IN DIT NUMMER

22 Voorwoord.	Leen Coene
23 Mededelingen en activiteiten.	Redactie
24 Een Opex bewoner vertelt.	Jeannine Laplasse
28 Antwerpen averechts.	Marcel Leeuwerck
29 Oostendse Oesterputten. (4)	Rita Debo
32 This is Oostende Radio. (4)	Geert Ollieuz
37 Kraaminrichtingen.	Annie Storme
39 Kerk Onze-Lieve-Vrouw-Koningin. (6)	Marcel Leeuwerck

STEUNENDE LEDEN

Daneel Guido	Deville Roger
Perdaens André	Van Audekerke Paula
Versluys Willy	Vigne André
Wouters Julius	Romano Silvio

PETIT NICE

Restaurant
Albert 1 Promenade 62b
8400 Oostende
Tel; 059/ 80.39.28
Fax; 059/ 80.96.44
Email; info@petitnice.be

Kom genieten van de ondergaande zon op het mooiste en meest zonnige plekje van de zeedijk “ petit nice ”.

Een overheerlijke lunch met marktverse produkten of een diner bij kaarslicht, pure culinaire verwennerij.

Meesterkok Jacques Ghaye voert je mee op de golven van hoogstaand culinair genot met zijn menu van kreeft.

Diederik en Sabine heten u welkom in hun restaurant met vernieuwd kader en laten u graag mee genieten van hun grote passie.

Driemaandelijks blad van de Oostendse
GIDSENKRING LANGE NELLE vzw.
19de jaargang
Nr 2 – april-mei-juni 2007.

Colofon

Eindredactie en correspondentie
Leen Coene, Rietstraat 33
8400 Oostende
gidsenkringoostende@i-com.be

Redactieleden:
Annie Storme, Etienne Pitteljon
Marcel Leeuwerck, Piet Daman,
Jeannine Laplasse, Jacques Fonteyne

Verantwoordelijke uitgever:
Etienne Pitteljon
Leopoldlaan 179
8430 Middelkerke

De medewerkers aan dit blad zijn zelf
verantwoordelijk voor de door hen
getekende bijdragen.
Overname mag mits bronvermelding.

Vormgeving: E. Pitteljon
Voorzitter: Leen Coene

Dispatching:
Tel/Fax; 059 / 807.381
e-mail: lange_nel@hotmail.com

Rekeningnummer: Gidsenkring
Lange Nelle vzw
380-0049184-76

Lid wordt u voor 15€ per jaar.
Buitenland: 20€
Gezinskaart: 25€
Steunend lid: vanaf 25€

Gidsenlokaal: Spaans Huisje
Christinastraat, 67 Oostende

VOORWOORD

“Kent U het WAAW-gevoel? Die verrassing als je ergens komt wanneer je iets anders ziet dan wat je verwacht had.”

Zo begint BB het boekje van Oostende werft- want de stad vernieuwt zich.

Kent U dit ook, beste lezer, als U door onze stad wandelt of fietst? ..of loopt? ..of ..met de auto ..stil staat?

Het geeft ons inderdaad een WAAW-gevoel. WAAW dat elke week weer een gapend gat ergens binnen de luttele vierkante kilometers van onze stad ons verwoed de computerbestanden in ons hoofd laat opzoeken wat daar nu wel voor woning of woonfunctie stond –misschien nooit eerder goed bekeken maar nu wel verdwenen. Nota bene gaat Open monumentendag op 10/9 over Wonen...in wat er nog over is zullen ze bedoelen, verpakte nostalgie, meestal als museum of publieke ruimte ingericht ...

WAAW dat we elke week weer nieuwe bunkers verkrijgen (kijk maar eens vanuit de zeekant richting stad thv Hertstraat ..), door sommigen abusievelijk architectuur genoemd. Ze voegen er zelfs de woordjes icoon en cultuur aan toe...

Onlangs was ik in het Verenigd Koninkrijk. En daar leerde ik een nieuw woord: dormobiel. Daar stond warempel een zwerfwagen voor mijn neus.

Vanaf nu kan ik jullie dus meteen ook een WAAW-gevoel aanbieden : onze stad vol dormIMmobielen : met piepkleine ruimtes “ in een riante omgeving ” ,althans volgens de verkoper...Mobilhomes op een hoop gezet...

In elk geval : WAAW voor de actiegroep Dement die het aandurft de WAAW-erlebnis te laken ..

Een prettige zomer toegewenst... Hartelijk,

*Leen Coene
Voorzitter*

MEDEDELINGEN

OVERLIJDEN

Op 14 maart moesten wij afscheid nemen van Mijnheer Lodewijk Verheyen, moeder van Rita Verheyen en schoonvader van Marcel Braet.

Aan de familie bieden wij onze innige deelneming aan.

ACTIVITEITENKALENDER

Wegens het beperkt aantal plaatsen in het Spaans Huisje is het, voor de activiteiten die er plaats vinden, aangeraden uw aanwezigheid te bevestigen op het nummer 0497 / 459.483

Bezoek Maritiem Reddings- en Coördinatie Centrum. 2 juni om 14u00

Sedert juni 2006 is RMCC operationeel boven het Art Deco bestuursgebouw van de Vismijn. RMCC is het centrale meldpunt van onze kust. Al haar activiteiten kan je best vergelijken met de 100- en de 101 centrale op land.

Afspraak om 14.00 U voor het bestuursgebouw kant kantine.

PS: Recht voorbehouden om dit bezoek af te zeggen of uit te stellen bij slecht weer of incident op zee.

Wie wenst deel te nemen aan dit bezoek - inschrijven 0497/459.483

of email aan etienne.pitteljon@telenet.be

Plaatsen zijn beperkt tot 20 personen

Bezoek Canadian War Museum en Tuinen op 30 juni te Adegem

De vele realistische taferelen laten u de mobilisatie, bezetting en bevrijding opnieuw meemaken. Een indrukwekkend panorama stelt de slag om het Leopoldkanaal voor.

Dit bijzonder museum werd opgericht als eerbetoon en uit respect voor iedereen die bij deze rimpel in de geschiedenis betrokken was.

Naam opgeven of info: E Pitteljon - tel 0497/ 459.483 *Dit VOOR 15 juni 2007.*

Afspraak om 14.30 U aan ingang Museum in Adegem

Carpool mogelijk om: 13.30 U aan parking M. Hendrikapark.

Combinatiebezoek Museum en Tuinen: 8 € / pp Duur: minimum 2 uur

(Betaling gebeurt ter plaatse)

Lezing “ Onze haven in Zeebrugge- De Toekomst te Brugge op 3 juni

meer over dit onderwerp op blz 36

ACTIVITEITEN ZOMER 2007

Woensdag 4 juli: Vismijn en Vuurtoren wandeling Start 09u00 Tramhalte Weg naar Vismijn

Zaterdag 14 juli: Stadskernwandeling Oostende Start 14u30 Toerismebureel Monacoplein

Zaterdag 21 juli: Leopold 2 wandeling Oostende Start 19u00 Tramhalte Koninginnelaan

Zaterdag 28 juli: Nieuwe architectuur en stadsaanleg Start 14u30 Toerismebureel Monacoplein

Vrijdag 3 aug: Vismijn en Vuurtoren wandeling Start 09u00 Tramhalte Weg naar Vismijn

Zaterdag 11 aug: Stadskernwandeling Oostende Start 14u30 Toerismebureel Monacoplein

Zaterdag 18 aug: Fietstocht In en Rond Oostende Start 14u30 Toerismebureel Monacoplein

Zaterdag 25 aug: Zeebonkwandeling Start 10u00 Stationsplein Oostende

Zaterdag 1 sept: Het vernieuwde Maria-Hendrikapark Start 14u30 Randparking Marie-H.park

Deelname: Leden Gidsenkring Oostende: 1 € - Niet leden: 2,5 €

Kinderen < 12 jaar: gratis

Een OPEX bewoner Armand Bovenistier vertelt uit zijn jonge jaren.

Jeannine Laplasse

Op 30 april 1940 zag ik het levenslicht in Oostende. Ik was het 5de kind uit een gezin van 10 kinderen. Ik was amper 15 dagen oud toen mijn vader Jozef en mijn ma Germaine Van Houtte beslisten om met de vijf kinderen die er al waren naar Engeland te vluchten. De overtocht gebeurde met de mailboot. Onze vader werd Belgisch soldaat in Malvern Worchester. In Dover heeft het Engelse Rode Kruis ons goed opgevangen. Wij kregen een voedselpakket en extra kledij om de eerste dagen door te komen. De volgende stop werd Richmond (Londen), daar zijn wij gans de oorlog blijven wonen. Bange momenten hebben wij beleefd tijdens de Duitse bombardementen op Londen. Mijn grootvader was lid van de burgerwacht en heeft na die bombardementen veel slachtoffers van onder het puin gehaald. Na een verblijf van 4 jaar in Engeland zijn wij op 17 mei 1945 gelukkig heelhuids teruggekeerd in Oostende. Wij kregen een voorlopig onderkomen in de Weeshuisstraat, in afwachting dat er bij de 'Oostendse Haard' Maatschappij een huis vrij kwam. Vanaf 1948 zijn wij ons definitief in De Rudderstraat nr 76

(oude blok) op de Opex komen vestigen. Daar werden nog eens vijf kinderen geboren. Vader vond werk bij de Firma Ostendia (Captain Bird) in Bredene. Dat het voor onze ma soms goochelen was om de maand rond te komen hoeft geen uitleg. Gelukkig waren er mensen die ons door een klein gebaar enorm hielpen. Zo herinner ik mij nog schoenmaker Marcel Beeckaert uit de Voorhavenlaan: als er nieuwe schoenen voor de kinderen nodig waren, dan kregen wij boven op onze spaarzegeltjes, de extra zegels van een klant die geen zegeltjes spaarde. Als er veel schoenen aan herstelling toe waren, werd hiervoor weinig gerekend. Alle beetjes waren welkom. In de winter als ik van school thuis kwam en moeder riep: 'Armand pak maar uw karretje' dan wist ik wat mij te doen stond. Ik had zelf een kar in elkaar geknutseld en daarmee trok ik richting vismijn op zoek naar brandhout. Na enige tijd kenden ze mij daar en werden lege houten bakken voor mij klaargezet. Ik had in mijn kar een nijptang om de nagels uit de bakken te trekken: zo kon ik meer hout stapelen. Na een storm trok ik richting strand om aangespoelde planken te verzamelen. Tijdens deze bezigheid "strandjuten" kwam je nog soortgenoten tegen.

Van pastoor Van den Abeele kregen wij maandelijks een zak met kolen, wij gingen nochtans naar de Stadsschool.

Toen ik samen met mijn zus Rozette onze plechtige communie voorbereidde, werd ons medegedeeld dat wij voor het vormsel een kaars van 100 Fr (x2) nodig hadden. Toen mijn moeder dit nieuws hoorde is zij naar de pastoor geweest om te zeggen dat zij zich met haar tien kinderen die buitengewone uitgaven niet kon permitteren. De pastoor liet terug zijn goed hart spreken en dit werd voor ons geregeld. Op de communiedag had ik echter pech:

net na de start van de plechtige optocht van school naar de kerk stootte ik met mijn kaars tegen de schoolpoort. Ik had er opeens twee! Zo goed ik kon heb ik die twee stukken kaarsen boven elkaar gehouden en zo mijn intrede in de kerk gedaan. Met een schuldige blik heb ik hem aan mijnheer pastoor afgeleverd.

Amen.

Soms kon het ook tegenvallen. Voor de oorlog was mijn pa gruis van kolen onder de wagons gaan samenvoegen. Hij had bij zijn bezigheid nog brokstukken van kolen gevonden en die ook meegebracht. Onderweg werd hij gecontroleerd door de politie en kreeg hiervoor een strafblad. Een tijdje na de oorlog wilde één van mijn zusters trouwen met een MP. Er werd geen toestemming verleend omdat vader een strafblad had. Pas in 1966 werd dit opgeheven en mocht mijn zus trouwen met haar militair. Op onze wijk had je het kruidenierswinkeltje van 'vroede Maurice'. Op een tafel in zijn winkel lag snoep om de kinderen te laten kiezen. Hij betrouwde geen enkele bengel, alles werd tweemaal geteld. Voor 1 Fr kon je toen 4 zure mûllen, toverbollen of zwarte rekkers kopen.

Een merkwaardig figuur was: 'Willy de facteur'. De man deed werkelijk alle café's aan. In beschonken toestand heeft hij eens tussen Kerstdag en Nieuwjaar zijn hele zak met wenskaarten uitgeschud tussen de aangeplante hagen langs de tramsporen. '*Nê ze zièn subiets gepost*' was zijn betoog.

De dag dat er kindergeld uitbetaald werd, dat was zijn hoogdag. Hij installeerde zich aan een tafeltje in 'café Opex' en de mensen wisten hem vanaf een bepaald uur tegen de middag daar aan te treffen. Van de één kreeg hij een pint, een ander trakteerde hem op een druppel en zijn dag was goed.

'Café Opex' was tijdens de jaarlijkse kermis het best bier verkopende café van de wijk. Zo hebben ze eens op één week tijd 65 vaten van 50 liter bier verkocht. Er werd gedurende deze week van alles ingericht: volksspelen, missverkiezingen, verkleed voetbal, wielerkouren, kaartingen, vogelpikwedstrijden, dansavond met accordeonist en drum, enz. Regelmatig kwam een 'voddenmarchand' van het Sas hier zijn ronde doen. Wij noemden hem 'de cirk'.

Met zijn paard en kar trok hij roepend door onze wijk om '*slûnsen en bênen*' te verzamelen. Zijn paard kende al de café's die zijn baasje aandeed. Op een dag stond paard met kar trouw te wachten voor het café naast de school die net gedaan was. Opeens ging het paard (hengst) aan het plassen. Al de kinderen kwamen geïnteresseerd kijken naar dat derde been dat tussen zijn achterste poten uit kwam. Plots werden ze opgeschrikt door een luide stem die riep: '*Wièn êter dât ûitgetrokken*'. Alle jongens stoven verschrikt weg.

Ik heb later beseft dat ik en mijn vrienden soms gevaarlijk speelden. Zo kon je ons bij mooi weer treffen aan het staketsel. Wij doken van het staketsel en dan om ter eerst naar de overkant zwemmen. Wij werden almaar roekelozer en op een dag ben ik van het kopje van het havenhoofd gesprongen. Door de hevige stroming ben ik met veel moeite terug tot bij het staketsel geraakt. De les die ik hiervan onthouden heb: in de havengeul zijn er zeer sterke stromingen.

Na onze plechtige communie kregen wij 7 Fr op zondag. Om een film te bekijken in 'Cinéma Opex' koste dit 14 Fr, zo konden wij maar om de 14 dagen naar de cinema gaan. Alle kinderen zaten op de eerste rijen met hun neus tegen het filmdoek. Als een filmas brak, dat gebeurde regelmatig, was er algemeen protest. Bij een kusje was het van 'ooh', als de goede in een cowboy film eraan kwamen werd er gejuicht. Een plaats van ontmoeting was: 'de Coö' (SEO). Bij het begin was 'de SEO' in een kleine winkel op de Congolaan, waar later

café 'De Katte Boys' kwam. In de jaren '50 werd in de Th. Van Loostraat een groot nieuw filiaal gebouwd. Het interieur was zo opgebouwd: rondom de winkelruimte een toonbank met erachter rekken voor de koopwaren. In het midden stond centraal een grote bank met tweezitmogelijkheid. Bij het binnenkomen diende je een beurnummer te trekken en dan op die bank wachten tot uw nummer werd afgeroepen. Het wachten kon heel lang duren. De kinderen beschouwden die dan ook als de bank der verzuchtingen. Al die mooie verloren tijd dat je niet kon spelen. Vrouwen gebruikten deze wachttijd om nieuwtjes uit te wisselen en iedereen te observeren. Zo was er een zekere Maria die maakte er geen geheim van wat ze nodig had. Iedereen kon meeluisteren. Heel geduldig werd al uw gevraagde artikelen op een bonnetje geschreven. Terwijl je met een dubbel van de bon naar de centrale kassa ging betalen werden de bestelde goederen door de 'mamsel' bijeengebracht. Na je betaling, mocht je je bestelling afhalen. Mijn onbezorgde jeugdijaren waren vlug voorbij. Toen ik 16 jaar werd ben ik gaan werken in de IJsfabriek Froid Industriel op de H.Baelskaai. Al vroeg heb ik geproefd van het uitgaansleven. Zo heb ik mijn vrouwtje Jenny Dehille ontmoet in café 'De Stad Gent'

(hoek Franciscusstraat en Bonestraat). Na een vrijage van twee jaar vonden wij de tijd rijp om zelf een nestje te bouwen. Wij huwden in 1961 en gingen eerst wonen in de Polderstraat later in de Darwinlaan in Bredene. Onze definitieve stek hebben wij ondertussen gevonden in een huis dat wij zoveel mogelijk zelf hebben gerenoveerd in de Dorpsstraat recht over de dorpschool in Bredene. Wij hebben vanuit onze woonkamer een ruim zicht op een nog ongerept polderlandschap. Ons huwelijk bleef jammer genoeg kinderloos, maar wij zijn zeer blij met de bezoeken van onze talrijke neefjes en nichtjes. Zij doen regelmatig beroep op ons om hun kinderen op te vangen na schooltijd. Nu wij genieten van de pensioengerechtigde leeftijd, doen wij samen veel uitstappen en een reisje wanneer zich de gelegenheid voordoet. Wij houden beiden van de natuur en gaan er graag in wandelen. Ik ben al jaren bestuurslid in de Natuurwerkgroep 'De Zeekoet' en daar neem ik de functie van secretaris en manusje van alles voor mijn rekening. Dit jaar bestaat de groep 20 jaar en er zijn veel activiteiten gepland. Mijn vrouwtje Jenny en ik kijken er al naar uit.

Voor u genoteerd: Jeannine Laplasse

**VISHANDEL
LORRE**

vismijnlaan 112
8400 oostende
btw: 0882149870
tel: 0473 630478
open: 7 tot 17 uur

Workshop “ Gidsen “ op 10/3/007

Antwerpen Averechts

M.Leeuwerck

Een proeve tot kritiek

HOERA! Nu zullen we eindelijk de Moderne Architectuur begrijpen.

Hoog de harten en vol hoop betraden een hele horde gidsen, architecten, leraars enz...

de Antwerpse Singel voor een veelbelovende workshop.

Helaas bleek van Moderne Architectuur, laat staan van Postmoderne niets te beleven.

De eerste lezing “ Gidsen met Hoofd, Hart en Handen “, (waarom niet ook niet met Huid en Haar?, die beginnen toch ook met een H) behandelde de techniek van de gidsbeurt, maar die beheersten de deelnemers sinds hun opleiding.

Het bleef bij “ intrappen van open deuren”, zoals een vranke deelneemster spits opriep.

Bovendien ondergingen wij een ééntonige stijl van voordragen, die zich soms beperkte tot het droog aflezen van de rondgedeelde tekst.

Het was dus niet alleen door het mooie lente-

weer dat de halve zaal na de pauze afhaakte. De tweede lezing herkauwde de eerste, wel exhibeerde de nieuwe spreker zich als een soort “ stand-up comedian “ en wipte galant zijn breed postuur over het podium. Wij genoten wel van zijn rijke woordenschat. Zo kregen wij de raad om onze gasten o.a. te laten chambereren (sic) met een lasso, de verstrooiden er uit te halen en nog meer van zulke verbale hoogstandjes vlogen ons over de hoofden. Die waren inderdaad de aangekondigde “ tips en kapstokken”, maar ze leerden ons toch niet origineels.

Als kers op de taart ordonneerde een moeilijk verstaanbare jongedame ons om de opgedane kennis (!) in een sessie toe te passen....

Daarvoor bleven wij trouwens helemaal op onszelf aangewezen. Niemand bevroedt de aanpak, de werkwijze en zeker niet het resultaat. Jawel, we zullen toch ons best doen. Kortom, dit initiatief van Antwerpen Averechts blijkt inderdaad nogal averechts uitgevallen.

SCHOONMAAKBEDRIJF nv
ULTRA CLEAN
opgekuist staat netjes

Dagelijks en periodiek schoonmaak van residenties, winkels, magazijnen, kantoren en andere panden.

Opfrissen en/of jaarlijkse grote schoonmaak van huizen, appartementen en de 2de particuliere bedrijven.

Opkuis van nieuwbouw of na verbouwing.

Industrieel reinigen van tapijten.

Opkuis na brand.

Meer dan 15 jaar ervaring

Corneel Heymanstraat 3 - 8400 Oostende - Industriezone 2

Tel 059 80 82 45

Fax 059 80 22 83

www.ultraclean.be

e-mail: info@ultraclean.be

DE OOSTENDSE OESTERPUTTEN (4)

Rita Debo

DE OESTERKWEK IN DE OOSTENDSE SPUIKOM:

Over hoe het allemaal begon.

De gebouwen van het in faling gegane bedrijf "Halewijk" stonden al meerdere jaren leeg.

Jacky Puystjens hield zich al jaren bezig met sociale recreatie, zeeklasse, enz., en vond dat er iets moest gedaan aan worden.

De v.z.w. PRONAD kocht de gebouwen en installaties in december 1994.

Het eerste jaar werd volledig besteed aan het zoeken naar een aquacultuur gebonden bestemming voor de gebouwen. Men wilde iets meer dan bvb. alleen maar "Bed and Breakfast" toerisme.

Bij de inspectie van de gebouwen, pompen en installaties werden bij toeval oesters gevonden op de instroom van de pompen.

Dit fenomeen was genoeg om nog maar eens de mogelijkheid te onderzoeken of oesterteelt terug mogelijk zou zijn in de Spuikom.

Door de bouw van een waterzuiveringsinstallatie, kalkstorting en baggering van de slib-

sleuven is de kwaliteit van het water sterk verbeterd. De Oostendse Spuikom heeft momenteel als enig water de norm van "schelpdierwater".

Jacky Puystjens is dan met het initiatief naar Peter Couteaux van de Rijksuniversiteit van Gent gestapt, die op zijn beurt is gaan overleggen met de mensen van de Vlaamse Milieu-maatschappij. Zo is het initiatief gegroeid tot een project.

Aan dit project werkten mee;

1. De v.z.w. PRONAD met twee luiken;
 - a. Een toeristisch project, verblijfsrecreatie en een educatief project gebonden aan visserij, de zee en aquacultuur.
 - b. Opstart van de vroegere oesterhoeve. Met de oesterkweek hoopte men een capaciteit te halen die de vroegere firma "Halewijk" in de topjaren bereikte, gemiddeld een 250.000 stuks. Dit waren geen grote hoeveelheden, maar toeristisch gezien erg interessant.
2. De Rijksuniversiteit Gent ondersteunde het project wetenschappelijk. Ze wilden hiermee ook van de gelegenheid

ING

Kantoor **directeur R. Rega**

Kantoor Middelkerke

P. De Smet de Nayerstraat, 34C

8430 Middelkerke

Tel. Dir; 059/31.95.40

Fax; 059/31.95.48

Kantoor Westende

Meeuwenlaan, 24B

8434 Middelkerke

Tel; 059/31.95.60

Fax; 059/31.95.68

gebruik maken om te kijken of er geen andere schelpdierenkweek kon overwogen worden die al in andere delen van Europa bestond. Vanuit de universitaire wereld ontstond het idee dat er misschien ook unieke kansen bestonden om de Spuikom te gaan gebruiken als een testmodel om te zien hoe eventueel de visserij een handje kon worden toegestoken door een selectief kweken en uitzetten van vislarven, tarbotlarven, tonglarven enz. Zo kon Vlaanderen dan met deze Spuikom een steentje bijdragen tot het Europese onderzoek op het vlak van herstockeren van de zee en zo de visserij meer hoop geven waar tot nu toe nog altijd gesproken wordt van overbevissing, vangstbeperkingen enz.

Met andere woorden: hoe aquacultuur hand in hand kon gaan met de visserij en kon bijdragen tot een hogere visvangst.

3. De Vlaamse Milieumaatschappij (V.M.M) volgde op de voet de waterkwaliteit van de 85 hectaren grote Spuikom.
4. Het Instituut voor Zeewetenschappelijk Onderzoek (I.Z.W.O) zorgde voor documentaire ondersteuning.
5. Het Rijkstation voor de Zeevisserij deed bacteriologisch onderzoek van de oester.

DE OESTERHOEVE.

Het reconversiebedrijf heeft vijf jaar nodig gehad om rendabel te worden. De officiële uitzetting van de oesters in de Spuikom gebeurde in de maand mei van 1996. Er werden platte oesters uitgezet van tussen de 1 maand en 2 jaar oud. Deze waren afkomstig uit een Canadese “Nursery” (kwekerij van ei tot jonge oester).

Waarom uit Canada?

Het was heel moeilijk om in Europa “Bonanna-vrije” oesters te vinden. (Bonanna: een bepaalde oesterziekte, niet schadelijk voor de mens maar geeft wel een groot sterftecijfer bij de oesters.)

Een jaar na de uitzetting stelde men vast dat de platte oesters het voortreffelijk deden. Zelfs de moederdieren van de platte oesters hadden larven uitgezet. Ook bleef men verder experimenteren met de creusen die het minder goed hadden gedaan dan verwacht.

Dit betekende dat de eens zo befaamde “Ostendaises” terug waren. Voorproevers beweerden dat ze verrukkelijk waren.

Een massale verkoop kan men niet onmiddellijk verwachten, gezien het geringe aantal dat werd ingezet.

Maar de toekomst zag er zeker veelbelovend uit.

Bronnen:

- “Oostends Oesterboek” van Raoul Hallowick en Norbert Hostyn
- Tijdschrift “De Plate” tijdschrift van de Heemkundige kring “De Plate”
- Het Nieuwsblad, Het Volk, De Standaard, Het Laatste Nieuws
- “v.z.w. Pronad.

(wordt vervolgd)

MORDAN

NATUURVLEES DOBELAERE

Christinastraat 69 - 8400 OOSTENDE

Tel. 059/50 52 45 - Fax: 059/50 07 85

e-mail: denatuurwinkelmordan@skynet.be

(400 m² verkoopsruimte)

Openingsuren: 9.00 H. - 18.30 H.

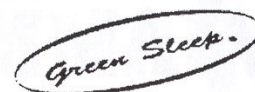
Ook op zaterdag. Zondag gesloten

*De Natuurlijkste
zaak van de kust!*

**GREEN
SLEEP**

**100% "NATUURLIJK"
SLAAPCOMFORT**
(200 m² toonzaal, 1e verdieping)

Dieetvoeding, VERSE natuur-, vegetarische en biologische voeding.

Hormonenvrij vlees (vzw. Plattelandsontwikkeling)

Voedingssupplementen en sportvoeding. Natuurlijke cosmetica.

150 kruidenpreparaten uit eigen labo!

DESKUNDIG ADVIES VAN 4 PARAMEDICI EN HERBORIST

THIS IS OOSTENDE - RADIO CALLING.....(4)

Geert Ollieuz

In een stroomversnelling

Het werd echter steeds duidelijker dat OST - OSU in vele opzichten niet meer voldeed aan de vereiste basisprincipes van een efficiënte exploitatie, o.a. inzake geografische inplanting en ruimtelijke indeling.

In 1950 bestond de inventaris van OST te Stene' onder meer uit 2 MG-telegrafiestanden waaronder 1 ontvanger Telefunken en 1 AR 8510. Daarnaast waren er ook nog 2 KG-telegrafiestanden met RCA-ontvangers. Het zendstation te Middelkerke werd rechtstreeks bediend vanuit Stene met de PIRSON-afstandsbediening, genoemd naar de onvolprezen ontwerper van dit systeem, ingenieur Pirson. Maar Oostende-radio was werkelijk te eng behuisd om er de snel evoluerende en zich nog uitbreidende apparatuur behoorlijk

te kunnen opstellen.

Ook het omliggende terrein was veel te klein voor het plaatsen van de zo noodzakelijke gerichte ontvangantennes. Om storingen te vermijden moest het ontvangststation tevens verder worden verwijderd van het eigen zendstation te Middelkerke, maar anderzijds ook van allerlei industriële complexen en niet in het minst van het vliegveld. Het tot ontplooiing komen van de luchthaven van Raversijde, dat als het ware naast de deur lag, bracht zowel voor Oostende-radio als voor de luchthaven zelf moeilijkheden met zich mee. Ook de nabijgelegen steenweg werd meer en meer een bron van radiostoring, met het toenemende verkeer.

Om aan deze noden te verhelpen en met het doel de scheepvaart nog beter van dienst te

zijn werd in de loop van het jaar 1961 een aanvang genomen met de bouw van een nieuw kuststation te Oudenburg. Het nieuwe complex kwam er op een terrein gelegen vlakbij het kanaal Oostende - Brugge, op de wijk " 't Pomptje ". Het perceel was oorspronkelijk 20 hectaren groot maar werd naderhand uitgebreid tot 55 hectaren. De moerasachtige grond was bijzonder geschikt voor de opstelling van een onmisbaar, degelijk ontvangstantennepark. Het bood optimale voorwaarden - voor zover dit tenminste nog mogelijk was in de dichtbevoonde kuststreek. In het antennepark werden o.a. twee ruitantennes van circa 150 meter lang en 50 meter breed opgesteld met uitgesproken richtingseffekt. De waaiervormig opgestelde ruitantennes, gekoppeld aan een originele elektronische schakelaar van eigen ontwerp en realisatie, maakten het mogelijk de ether azimuthaal over 360° af te tasten. Al de antennes werden tevens naar de benedenverdieping van het ontvangstcentrum gekanaliseerd en kwamen uit op antennesplitversterkers met 12 uitgangen. Door dit systeem kunnen meerdere radio-operatoren gebruik maken van dezelfde antenne. Aldus wordt in één minuut de ganse horizon afgetast.

Wat de zendcapaciteit betreft, werd het station te Middelkerke heringericht met zendapparatuur van laag en middelmatig vermogen, met het oog op de bediening van de steeds drukker gebruikte VHF - kanalen en de middengolfsband. Men week uit naar Ruiselede voor de zenders met hoog vermogen, onontbeerlijk voor het werk in de kortegolfsbanden, door het verminderd gebruik van de punt-tot-punt radioverbindingen. Er kon ook goed gebruik gemaakt worden van de richtbare zendvlakken. De steeds drukker wordende betrekkingen tussen het zendcentrum te Ruiselede en Oostende-radio rechtvaardigden de 6 facultatieve harmonische telegrafiekkanalen die in 1967 in gebruik genomen werden. Tevens werd met Middelkerke een bijkomend VHF -kanaal in dienst gesteld.

De invloed van de nieuwste technieken, waaronder de transistoren en de gedrukte schakelin-

gen, hebben het aanzien van de kuststations en mobiele stations grondig gewijzigd. Naast de middengolven en de korte golven wordt nu ook veel meer gebruik van VHF gemaakt. De lange golven hebben afgedaan. Die worden alleen nog voor navigatiedoeleinden benut.

Terug naar Oostende.

In België ressorteerden de kuststations, volgens hun geografische ligging, onder verschillende gewesten binnen de R.T.T. structuur. Alleen BCR, met ontvangststations Liedekerke en Jurbise en het zendstation Ruiselede vielen rechtstreeks onder de bevoegdheid van het hoofdbestuur te Brussel.

In 1965 werd binnen de R. T. T. het gewest van de Radiomaritieme Diensten (RMD) als overkoepelend orgaan van alles wat bij de R. T. T. met radio-maritieme zaken te maken had, opgericht. Dit had tot doel de activiteiten, die toen hoofdzakelijk in de kuststations waren gecentraliseerd, rationeel en geharmoniseerd te laten verlopen. Van dan af vielen Oostenderadio en Antwerpen-radio onder de bevoegdheid van het nieuwe gewest, dat de taken inzake beheer en exploitatie overnam van respectievelijk het gewest T.T. Brugge (meer bepaald het telegraafkantoor Oostende - Centrum) en het Telegraafgewest Antwerpen.

De marconisten, bestemd om, aan boord van de mailboten, de radio-installaties te bedienen, werden voor het oprichten van RMD eveneens door het telegraafkantoor Oostende ter beschikking gesteld.

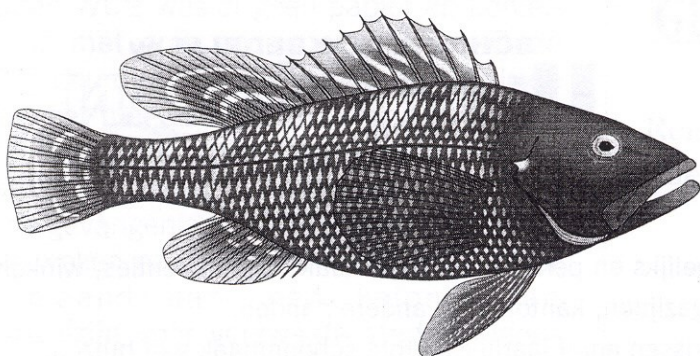
Het oorspronkelijk klein aantal personeelsleden werd aanvankelijk ondergebracht in een gehuurd gebouw in de Aartshertoginnestraat 27 te Oostende, rechtover de Sint-Paulusstraat. Ze waren er gehuisvest op de 3de en de 4de verdieping, boven het atelier van Jules Peurquaet. In die tijd was er op het gelijkvloers ook nog een kapper gevestigd, coiffeur Wilfried, nu is er nog een muntenwinkelje.

Op dit adres kwam een personeelsdienst, een bureau voor kopen en bevoorrading, een sectie nijverheidsboekhouding, een tekenbureau, een dienst voor scheepsradio-inspectie, alsmede technische studiediensten ten gerieve van kust-

ZEEVIS GROOT- EN KLEINHANDEL

***Van Haudt Patrick -
Van de Wynckel Christa***

Vismijn 107 - 8400 Oostende
Delphin Depuydtstraat 8 - 8470 Gistel
Tel. Vismijn (059) 32 19 95 - Fax (059) 33 19 95

OPENINGSUREN

Maandag - Dinsdag - Woensdag 8 - 16u

Donderdag: 8 - 13u

Vrijdag: 8 - 16u

Zaterdag: 8 - 13u

Zondag: Sluitingsdag

Op feestdagen open tot de middag

stations en de afdeling "mailboten en car-ferries" die toen nog ressorteerden onder het Bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart.

Inmiddels moest men het gewest van de Radiomarieme Diensten verder uitbouwen. De kuststations vroegen een steeds nieuwe aanpassing aan de technische evolutie. Ook de scheepsradio-inspectiedienst werd bijzonder belangrijk door de hoge vlucht van de pleziervaart en de noodzaak om voor een maximale veiligheid op zee te zorgen. Het vroegere tekenbureau evolueerde naar een degelijk uitgerust technisch documentatiecentrum.

De nijverheidsboekhouding groeide mee met het geheel van alle gewestdiensten en was aldus aan een belangrijke uitbreiding toe. Een van de diensten die na de structuurwijzigingen bij de toenmalige R.T.T. tot exploitatiecentrum werd omgevormd kreeg benevens het onderhoudswerk voor het Bestuur van het Zeewezen en de intussen opgerichte Regie voor Maritiem Transport (RMT) nog meer taken toegewezen. Zo zorgde die dienst voor de studie tot oprichting van de latere vaste walradarken langs de Schelde en later ook nog voor het onderhoud ervan.

In 1972 volgde de fusie met het in Ruiselede gevestigd radio-elektrisch centrum. Maar in het kader van de decentralisatie bij de RTT moest bij de Radiomarieme Diensten ook plaats voorzien worden voor een sectie radio-boekhouding en dataverwerking.

Kortom, het Gewest van de Radiomarieme Diensten geraakte in de Aartshertoginnestraat 27 steeds meer in de aap gelogeerd. Om in normale omstandigheden verder te kunnen werken, moesten de diensten hun intrek nemen in een nieuw en eigen gebouw. Begin 1975 zou RMD zich vestigen aan de Perronstraat nummer 6 op het Hazegras, aan de achterzijde van supermarkt Delhaize.

Zoals vroeger gezegd, is het exploitatiecentrum van Oostende-radio, na een schuchter debuut in De Panne, tijdens de ontplooiing van zijn radiomarieme activiteiten achter-

eenvolgens gehuisvest geweest in Nieuwpoort, Oostende (Oude Watertoren), Stene en Oudenburg. Ofschoon de exploitatie van het kuststation Oostende-radio op de afgelegen wijk 't Pomptje te Oudenburg tal van technische voordelen inhield, was er een groot nadeel met betrekking tot het personeelstransport. Vermits er ter plaatse geen woongelegenheden waren en aangezien er geen gemeenschappelijk vervoer in die richting bestond, moest de Regie van T.T. zelf instaan voor het vervoer van technici en operatoren. Het was dan ook vanzelfsprekend dat er in het gebouw voor de gewestzetel in de Perronstraat te Oostende plaats voorzien werd zodat de operationele kern voor de uitbating van het kuststation naar daar kon overgebracht worden. Op 15 december 1977 gebeurde de overschakeling naar de 4de verdieping van het gebouw van de Gewestelijke Directie van RMD.

De naam van het kuststation "Oostende-radio" werd nooit gewijzigd. In de gespecialiseerde diensten van de RTT was men blijkbaar altijd overtuigd geweest dat het radiomarieme exploitatiecentrum uiteindelijk naar de badstad zou terugkeren. Was de inrichting van het ontvangstcentrum te Oudenburg het resultaat van het intens studiewerk van de heer Brabant, dan mocht het ontvangstcentrum in de Perronstraat een technisch meesterwerk genoemd worden van ingenieur Roger Van Geert. Na maanden van planning en ontelbare proefnemingen met de allernieuw-

ste radio-elektrische middelen en elektronische technieken, was deze laatste er in geslaagd een ontvangststation op te bouwen, dat op technisch vlak ongetwijfeld als het modernste van zijn tijd in Europa mocht worden beschouwd.

Had daarmee het radiostation van Oudenburg dan afgedaan? Zeker niet, want het ontvangstcentrum van Oudenburg en dat in de Perronstraat vormen één geheel, maar a.h.w. met afstandsbediening. Rond 1975 verlieten de eerste op afstand bedienbare en continu regelbare radio-ontvangers het laboratoriumstadium. Het inzetten van dergelijke ontvangers zou toelaten de bediening van een kuststation, voorheen steeds gebonden aan het principe de ontvangers zo dicht mogelijk bij de ontvangstantennes te houden, over te brengen naar een plaats die geen verplaatsingsproblemen kon inhouden voor de radio-operatoren, t. t.z. in het hart van Oostende zelf, dat via het openbaar vervoer en de weginfrastructuur makkelijk bereikbaar is. Dit werd mogelijk door de veralgemeende toepassing van de digitale techniek. Van die mogelijkheid heeft Ir. Van Geert dankbaar gebruik gemaakt.

Met behulp van geïntegreerde schakelingen heeft hij een elektronische afstandsbediening uitgewerkt tussen enerzijds het kuststation in de Perronstraat en anderzijds het werkelijke ontvangststation te Oudenburg, de zendcentra te Ruiselede en Middelkerke en tevens ook nog de VHF-relaisstations te De Panne en te

Zeebrugge. De transistortechniek werd alleen nog aangewend om links en rechts kleine problemen inzake vermogen op te lossen.

Het door bedoeld ingenieur gepland massaal inzetten van, onder meer, geheugenelementen, logische schakelingen en programmeerbare geheugens onder de vorm van geïntegreerde schakelingen, heeft een compacte bouw toegelaten van het volledig afstandsbedieningssysteem dat deels via straalverbindingen en deels via kabels, de ontvangstapparatuur van Oudenburg verbindt met de ontvangstapparatuur in de Perronstraat.

In de periode van 1973 tot heden zijn voor de scheepvaart verscheidene bijkomende communicatiemogelijkheden gecreëerd, namelijk het selectief oproepsysteem, waarbij schepen via een speciale code radiofonisch opgeroepen worden; Teleprinting Over Radio (TOR), dit is telexberichtgeving via de radio; NAVTEX (automatische radiotelex) en het AUTOLINK R T - systeem, rechtstreeks bellen over de radio zonder tussenkomst van een operator. Dit maakte een snellere verwerking van het radioverkeer mogelijk, maar had ook tot gevolg dat er minder operatoren in het kuststation vereist waren.

(wordt vervolgd)

De **WEST-VLAAMSE GIDSENKRING** organiseert op:

ZONDAG 3 JUNI 2007

een lezing met als titel **ONZE HAVEN IN ZEEBRUGGE: DE TOEKOMST**. Havenvoorzitter Joachim Coens komt hieromtrent zijn ideeën uiteenzetten in een lezing. Achteraf kan nagepraat worden bij een drankje. Warm aanbevolen, allen daarheen.

De lezing heeft plaats in de bovenzaal van het Provinciaal Hof, Markt, Brugge en begint stipt om 10 uur.

De toegang is gratis, iedereen is er hartelijk welkom.

Met hoogachting en dank

KRAAMINRICHTINGEN VROEGER EN NU

Annie Storme

IV MOEDERHUIS WANTE

IV.1.SITUERING, ONTSTAAN EN EVOLUTIE

Het moederhuis Wante was gelegen in de Elisabethlaan.

Clemence Marie-Therèse Wante, geboren te Assebroek op 7 december 1859 en overleden te Oostende op 8 oktober 1938, echtgenote van Amedie Houtave, bemiddeld rentenierster, schonk bij testament (opgesteld te Oostende op 10 mei 1937 en geboekt te Oostende op 6 januari 1939) al haar bezittingen aan de door haar gestichte Materniteit Clémence Wante. Er was nood aan een lekenmoederhuis. De materniteit bevond zich langsheen de Elisabethlaan, maar werd in de vroege tachtiger jaren geïncorporeerd in het complex van het Henri Serruys-ziekenhuis. In de materniteit van het H. Serruys-ziekenhuis bevindt zich in de gang een memoriaal Clémence Wante.

In 1961 werd aan het Moederhuis Wante een kliniek verbonden.

Dr.Bricard en mevrouw Antoinette Quick (hoofdvroedvrouw) stichtten in het moederhuis Wante een school voor kinderverzorgsters. Men begon in kamer 15 en later werkte men in de Concièrgerie.

Na aanvraag in 1956 (ministerieel aanvaard) werd de school voortgezet in de Kemmelbergstraat (internaat) en in de Langestraat (Huize Louise-Marie)

IV.2 SITUATIE TIJDENS DE OORLOG

Moederhuis Wante werd pas na de tweede wereldoorlog gesticht

IV.3 OFFICIËLE GEGEVENS.

a)Dokters en aantal vroedvrouwen.

In het begin was de hoofdvroedvrouw mevrouw Verplancke en nadien mevrouw Quick.

Meestal werkten er de dokters Dr.Bricard en later Dr.Ponette.

b) Aantal bevallingen

Jaarlijks bevielen er in het Moederhuis Wante zo'n 400-500 vrouwen. Het Moederhuis Wante was één van de eerste moederhuizen die de bevallingen zonder pijn propageerde.

c) Verblijf

De moedertjes verbleven 10 dagen in het moederhuis en hadden hun kindje overdag bij zich op de kamer. Vroeger lagen de vrouwen 7 dagen in het kraambed en mochten ze tijdens deze 7 dagen niet opstaan.

d) Premature

Premature baby's werden meestal ter plaatse, in de couveuzen, verzorgd. Ernstige gevallen werden naar Brugge overgebracht.

e) Patienten

Vele patiënten werden doorverwezen door de Bond Moyson, die zelf geen kraamkliniek had en ze kwamen uit Oostende of omstreken.

De adopties werden geregeld door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

f) Keizersnedes

Alle keizersnedes werden uitgevoerd door Dr. Bricard.

g) Kamers

Er waren 19 kamers, in totaal 20 bedden + 3 reservekamers.

IV.4.OFFICIËLE SLUITING EN OVER- GANG

De Kliniek Clémence Wante werd in 1984 opgedoekt. De kraaminrichting werd vervolgens naar het H. Serruysziekenhuis op een verdieping van de V-Dienst overgebracht.

In 1986 kreeg de kraaminrichting haar onderkomen op de eerste verdieping van de eerste blok.

IV.5. ANEKDOTES, SPECIALE GE- BEURTENISSEN EN ALLEDAAGSE ROUTINE

Indien er geen vader aanwezig was, deed mevrouw Quick de aangifte.

De vroedvrouw met de meeste bevallingen was mevrouw Quick

Dopen werden eerst gehouden in de "barakkerk" op Mariakerke en nadien in de Godelievekerk. Over de doop zelf werd weinig gesproken: de mensen konden zelf beslissen waar en wanneer hun kind zou worden gedoopt. Nadien werd op verzoek van Pastoor Missiaen en met toelating van de bisschop van Brugge de doop toegediend in het bureau van de vroedvrouw of in het salon van het moederhuis Wante.

De snelste geboorte gebeurde toen een moeder per taxi arriveerde en het niet meer kon halen tot in de verloskamer. Het kindje werd geboren op het voetpad tussen moederhuis en taxi.

De werktijd van een verpleegster / vroedvrouw zag er vroeger als volgt uit: 1 dag verlof, 7 x 12 uur nachtdienst, dan 48 uur vrijaf.

Er was maar één vervanging en dat was mevrouw Quick, de hoofdvroedvrouw. Op een bepaald ogenblik lagen er tegelijkertijd 3 dikke moedertjes (135 kg, 115 kg, 95 kg) die allemaal moesten worden gewassen en opgeheven.

Vroeger werkten de vroedvrouwen zonder baxsters, wel met inspuitingen en chininepillen.

Placenta's werden toen eerst begraven, later verbrand en nog later ingevroren.

Een huisdokter van de "buiten" kwam eens met een sigaar en hoed op de verloskamer binnen. Schort en handschoenen wou hij ook niet dragen en pas op aandringen van mevrouw Quick doofde hij zijn sigaar en trok hij een schort aan, maar handschoenen weigerde hij permanent.

De zoon van Karel Jonckheere, Joris, werd geboren in het moederhuis Wante.

(wordt vervolgd)

DE HOOFDKERK VAN MARIAKERKE ONZE-LIEVE-VROUW-KONINGIN (6)

Marcel Leeuwerck

Na ons uitgebreid bezoek aan de doopkapel staan wij weer in het hart van het kerkchip op de kruising met het transept.

Hier ondergaat de bezoeker de rust van het evenwicht in de verhoudingen tussen de breedte en de hoogte van de gewijde ruimte. Architect Smis liet bovendien de zijdelingse bogenrijen tot het hoogkoor over de dwarsbeuk heen lopen en met die opstelling verlengde het kerkchip. Ook zonderde hij daarmee beide zijkapellen af.

Die van rechts sloot hij zelfs met een glaswand en verhief haar tot winterkapel, een moderne energiezuinige oplossing. Die glaswand kan trouwens discreet in de vloer wegzinken.

Kijken wij eens achterom westwaarts, dan zien wij er het doksaal met het orgel dat de firma B. Pels en Zonen uit Lier bouwde in 1959. Het bevat een windbedeling met kegelladen met electro-pneumatische tractuur die 20 registers aanblazen, verdeeld over twee klavieren en een voetklavier.

Een oude foto verraadt dat dit orgel eerst op een zijdokaal boven de werkkapel stond.

Op hetzelfde niveau als het doksaal bemerken wij vier rijzige heiligenbeelden aan de geboortes van de moerbogen.

Rechts:

1. Sint Jozef, wakend als een brave huisvader over de jonge Jezus.
2. Sint Antonius van Padua, als bewaker van verloren voorwerpen blijft "Toontje" zeer populair. Een oud volkswijsje zegt in het Frans "Saint Antoine de Padoue, toi qui cache tout dans un coin ou dans un trou, rendez-nous ce qui n'est pas à vous"
En het helpt (soms).

Links:

1. Sint Kristoffel = Christoforus en betekent " Christusdrager".
Een mooie legende vertelt hoe een (nog ongelovige) reus mensen over een gevaarlijke rivier droeg. Op een dag helpt hij aldus een kind over dat opeens ondraaglijk zwaar werd. Op zijn vraag antwoordt het kind: " Ik ben Jezus en draag de wereld op mijn hand ". De

reus bekeerde zich en mocht zich voortaan als " Christusdrager" verheugen in de aanroeping van alle reizigers. Wellicht is deze legende een sublimatie van de mythe van Atlas die de wereld torste.

Bestond Kristoffel al dan niet historisch, zijn medaille siert veel auto's tussen andere mascottes en gri-gri's.

2. Sint Theresia van Lisieux.

Deze jong gestorven Karmelites kreeg van de Franse "poilus" die in hun tranchées doodangsten leden veel aanroepingen tot redding en blijft populair.

Vandaag krijgen deze vier volksheligen in iedere kerk een plaats. Meestal in de vorm van een smakeloos Saint-Sulpice-achtig beeld, maar altijd hangt er een offerblok onder om kaarsjes te kopen.

Bij ons in Mariakerke houdt men het serener en artistieker. Deze 2,20 mtr hoge keramiekbeelden ondersteunen symbolisch het gewelf en zijn van de hand van August Michiels. Samen met het Crux Triumphalis boven het altaar dateren deze beelden van 1984, bij het 25-jarig bestaan van de kerk.

Op het voorplein ontmoetten wij reeds een

beeldje (zie deel 4) van deze Mariakerkse kunstenaar, alhoewel hij in 1922 is geboren te Sint-Amandsberg. Hij staat goed bekend als kunstschilder, beeldhouwer, keramist en graficus. Hij bezocht de Academies van Oostende en Gent. In zijn profane oeuvre staat de vissersvrouw centraal, iedereen kent trouwens de rij wachtende vrouwen voor het station. Het staat in symbiose met vormen uit de zee fauna op symbolische manier. Later beeldhouwt hij koppen in Spaans marmer, waarin tegenstelling tussen ruwe en gepolijste texturen en finito/non-finito een grote rol spelen.

Hij leverde monumentale werken te Nieuwpoort (Floreal), Langemark en Oostende. Zijn atelier en verkoopzaal lag op de Nieuwpoortsesteenweg 487 te Oostende waar hij een paar jaren geleden overleed.

Laat ons nu eerst de linker kapel bezoeken. Daar troont op het altaar het zeer vereerde Mariabeeld, dat nog uit de Barak is meeverhuisd. Naar de smaak van de "goede oude tijd" staat het opgesmukt met kanten sluier en bonte kleidij in fijne stof. Het kreeg daarenboven koninginallures met een scepter en een kroontje, vervaardigd door goudsmid M.Claeys uit Brugge, die ook het meeste overige koperwerk leverde. Zo zijn ook van zijn hand: de taberna-

kels van hoofd- en zijaltaar in verguld koper met bergkristal, de kandelaars, wierookvat en ander vaatwerk.

Eigentijdse gelovigen kunnen nu nog moeilijk veel verering opbrengen voor een zo ouderwets sentimenteel uitgedost Mariabeeld. Toch branden er nog altijd kaarsjes voor, die evenwel in 2006 een heiligschennende verminking niet konden beletten. Een schaamteloze vandaal rukte toen brutaal de linkerarm met het Jezuskindje uit. Dezelfde dag stal die cultuurloze barbaar nog het kroontje van het Mariabeeld in de Duinkerkerk.

Deze goddeloze aanslagen zijn intussen hersteld en het beeld staat nu iets doelmatiger beschermd in de linker zijkapel die oorspronkelijk voor Sint Willibrordus was bedoeld. In deel 2 van deze bijdrage (Gidsenblad nr 4/2005) kon u lezen hoe de bisschop van Luxemburg, Mgr Lommel ooit " piston" speelde bij een anticlericale minister om de toelating tot stichting van de kerk los te wringen. Uit dank voor deze onmisbare steun besliste de kerkfabriek om deze zijkapel toe te wijden aan Sint-Willibrord (°658-+739) patroon van Luxemburg, wiens stoffelijk overschot te Echternach (u weet wel: met de dansende processie) verering geniet. Het wandelpad langs de noordermuur van de kerk heet bovendien het Willibrorduspad. Deze heilige blijkt ten andere niet vreemd aan deze streek. Hij kerstende ze in de 8ste eeuw en daarvan getuigen o.a. de Willibrorduskerk te Middelkerke en het oudste kerkje van Stene.

In 2001 schonk een kunstenaar Fraa Kohne een zwart-wit tableau met titel " De Heilige Willibrord zegent de vissers ". Het hangt aan de linkermuur en zit barstensvol symboliek. De bezoeker krijgt ter plaatse een lange tekst met uitleg ter beschikking.

In de kleine raampjes naast het altaar plaatste glazenier Cor Westerduin (zijn levensloop las u in deel 5) het Luxemburgse wapen van het Groot-Hertogdom en van bisschop Mgr.Lommel.

A. Groot Hertogdom: het veld doorsneden met vijf balken van zilver en vijf van azuur, overdekt met een klimmende en gekroonde leeuw van keel.

B. Mgr. Lommel:
-rechts (links voor de kijker): het wapen

GENIET MET AZURIET!

Reisbureau voor alle touroperators,
vlieg-, trein-, bootticketten.

*Waar service en dienstbaarheid
geen ijdel woord is!*

Torhoutsesteenweg 449
Hoek Kastanjelaan
8400 Oostende
Tel. 059 51 49 51

*Openingsuren
Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en
vrijdag: 9 tot 12 en 14 tot 18 uur.
Zaterdag: 9.30 tot 12 uur.*

van Luxemburg, maar gebroken door het veld helemaal van zilver te laten. Indien de bisschop het wapen in zijn geheel had overgenomen, dan zou hij zich tot de Groot-Hertogelijke familie hebben verheven.

-links: van azuur met een zilveren Mariamonogram met kroontje van zilver en het veld bezaaid met zespuntige sterren van zilver, vijf in het hoofd en drie in de voet. Dit bisschoppelijk wapen is verhoogd met mijter en kromstaf. Onderaan leest men het devies " nos autem populus tuus " – " wij immers uw volk ".

Zo'n kernachtige zinspreuk omvat een heel programma. Zij roept de gelovigen samen in eendrachtige vroomheid en onderwerping aan God.

Wippen wij nu eens over naar de weekkapel aan de zuidzijde.

Daar staat het altaar altijd klaar voor dagelijkse misviering met erop een kruisbeeld en icone.

In de hoek staat nog een bescheiden Sint-Jozefsbeeld. Officieel blijft deze kapel evenwel toegewijd aan de heilige Devota patrones van het prinsdom Monaco. Die bizarre regeling dateert van uit 1958. Toen jumeleerde de stad Oostende met Monaco, ter gelegenheid van de Expo '58. Het prinselijk paar, Leurs Altesses Sérénissimes Rainier en Grace verwaardigden zich toen om onze stad met een staatsiebezoek te vereren. De delegatie genoot een waardige ontvangst en ons stadsbestuur wenste de dynamiek van Oostende te demonstreren met een bezoek aan een grandioze bouwwerf. Schepen van Openbare werken, Mr Dehouck, leidde ze meteen naar de kerk in opbouw waar de geestelijkheid ze graag verwelkomde en onmiddellijk aanbood om de zuiderkapel aan hun patrones, de H.Devota (+304) toe te wijden. Sommige pastoors hebben immers een neus voor zaken (dat is geen geheim) en zij hoopten dat deze bijzondere band tussen Mariakerke en Monaco de parochie geen windeieren zou leggen. Inderdaad sturen de Consuls van Monaco te Oostende (de familie Porta) jaarlijks bloemen.

In 1999 viel het eeuwfeest van de fusie met Oostende samen met het 40-jarig bestaan van de kerk. Dan kwam Mgr. Barthe hier de herdenkingsmis opdragen en er een (saaie) Franse preek houden. Meteen vereerde hij de relikwie van de H.Devota.

Grafisch Bedrijf
LAMMAING BVBA
Wij geven vorm aan uw identiteit.

Industriezone 2
Zandvoordeschorredijkstraat, 14
8400 Oostende
T.059 70 71 23
F.059 80 45 79
print@lammaing.com
www.lammaing.com

Toeval of niet: maar beide zijkapellen verwijzen nu naar twee belastingsparadijzen. Een gids hoeft deze bijzonderheid nooit toe te lichten, alle bezoekers verstaan het vanzelf.

ring.

(wordt vervolgd)

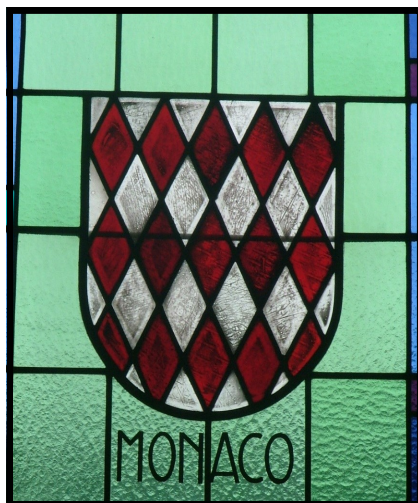
In de kleine ramen naast het altaar vinden wij, zoals aan de overzijde, ook de wapens van Monaco en zijn bisschop.

A. Monaco: geruit van zilver en keel. Wij ontmoeten dit wapen in Oostende op meerdere locaties.

B. Mgr.Barthe: van azuur met een vijf-puntige ster van goud in de linkerbovenhoek, die drie gouden stralen laat uitwaaien naar onder rechts. Ook bekroond met mijter en kromstaf. Onderaan leest men het devies " Respice stellam " –(zoek)-bekijk (en volg) de ster.

Weeral een heel programma in twee woorden om de zeer materialistisch ingestelde Monegasken (prinselijke familie inbegrepen) naar meer verheven betrachtingen te doen streven.

In beide kapellen en verderop ontmoeten wij nog meer mooie glas-lood-ramen, maar daarover vertellen wij voort in de volgende afleve-

Uit Sympathie

N.V. FIRE TECHNICS

S.A.

Brandweermaterieel

Ladderwagens

Ziekenwagens

**Steenbakkerijstraat, 1
8450 Bredene**

Tel. 059 / 34 03 40

Fax 059 / 34 03 41

e-mail: info@firetechnics.be